

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Situațiunea.

II.

Maghiarii se pretind unul din cele mai liberale popoare și și rezervă în deosebi onoarea de a fi proclamat în patria noastră principiile de egalitate.

O singură faptă istorică vom cita și aceasta ea singură va fi destulă spre a produce oare-care îndoială asupra liberalismului maghiar.

Bucovina a fost ocupată la 1775, ear la 1777 Habsburgii au intrat cu suprema autoritate a cuceritorului în această țerișoară și au pus aici, unde puteau acum să facă ceea ce vor, cestiunea improprietății țărănilor. Atunci dar, când Românii din Ardeal se luptau sub Horia și Cloșca pentru libera migrațiune, Curtea din Viena lua măsuri pentru improprietărire.

Să lăsăm dar cestiunea liberalismului la o parte și să ne mărginim a constata, că la 1848 Maghiarii au cedat curentului general stabilit în Europa și au proclamat libertățile publice. În mijlocul acestui avânt s'a produs și legea electorală a Ungariei, care s'a modificat apoi și s'a întregit prin art. XXXIII din anul 1874.

Deci — sistemul electoral așii în vigoare este o concepțiune a regimului Tisza, care s'a inaugurat puțin mai înainte de votarea legii.

Legea pentru naționalități, art. XLIV dela 1868, s'a creat însă pe când d-l Tisza era șef al partidului ce stăruia pentru uniunea personală, atunci în opozițiune. Însă această lege e una dintre acelea, ale căror principii fundamentale au fost stabilite în cursul pactărilor relative la dualism, o lege, pe care oamenii de încredere ai Maghiarilor s'au angajat a o trece prin dietă, deci o lege impusă — de situațiune.

Tocmai de aceea majoritatea maghiară a parlamentului a și formulat-o astfel, ca să poată fi restălmăcită în sensul înclinărilor opiniei publice maghiare și chiar în introducerea legii legiuitorul admite puțința nesocotirii ei.

De oare-ce toți cetățenii Ungariei, — dice introducerea, — și după principiile fundamentale de constituțiunii formează în privința politică o națiune, indivizibilă națiune ungară (magyar) unitară, căruia tot cetățeanul țării, de ori-și-care naționalitate s'ar fi în el, îi este membru egal dreptătit;

de oare-ce, mai de parte, această egală înțepătire nu poate fi obiect al unor regulamente speciale decât în ceea ce privește întrebunțarea de oficii a deosebitelor limbi usitate în țară și numai pe unitatea țării, posibilitatea practică guvernării și a administrării și funcțiunea regulată a jurisdicțiunii o cer aceasta:

remânând neatinsă deplina egală înțepătire a cetățenilor în ceea ce privește relațiile, vor servi drept linie de conștință pentru întrebunțarea deosebitelor limbi în aplicarea următoarelor reguli:

Legea e dar o lege, care restrânge principiul egalității în ceea ce privește întrebunțarea

bunțarea limbilor și creează anumite privilegii în favorul unei singure limbi, deci nu o lege, care dă, ci una care ia din drepturile minorităților.

Întrebarea e, cât mai lasă?

Aceasta atârână dela bunul plac al celor însărcinați cu aplicarea legii.

Căci numai atunci se aplică legea, când unitatea țării, posibilitatea practică ori funcțiunea regulată o cer aceasta, — și nu e lucru mai comod decât să ții — nem lehet! — n'o cere nimic! —

Dar legea merge mai departe: prin acel decât din alineatul al doilea ea exclude legitimitatea tuturor intereselor reprezentate de minorități, dacă aceste nu se rapoartă exclusiv la întrebunțarea limbii în oficii.

Însă mistificarea e în cele dintâu cuvinte ale primului alineat.

Este aici conjuncțiunea „și”, care ne spune, că nu numai aici se declară națiunea — drept una și nedespărțită.

Ce fel de națiune? — În constituțiune nu poate fi vorba decât de națiunea ungară, totalitatea indivișilor, care compun statul Ungaria, ear în această lege ne gândim eo ipso la națiunea maghiară, totalitatea indivișilor de rasă maghiară.

În limba maghiară nu există cuvânt pentru noțiunea „ungar,” ci cuvântul „magyar” va să țină și „maghiar” și „ungar.” Nu e cu toate acestea mai puțin adevărat, că „ungar” și „maghiar” sânt două noțiuni deosebite, care nici în mintea Maghiarului nu pot să fie identice, întocmai precum „broască” (la usă) și „broască” (în baltă) sânt două noțiuni deosebite în mintea Românului, cu toate că cuvântul e același.

Legea voiesce însă din adins să confunde cele două noțiuni deosebite, ba trage chiar conclusiuni din identitatea lor.

Astfel paragraful întâiu țice:

„În urma unității politice a națiunii limba de stat a Ungariei fiind cea maghiară, limba desbaterilor și a pertractărilor în parlamentul Ungariei e și de aici înainte singură cea maghiară.”

Principiul, că limba maghiară e limba de stat în Ungaria, e luat dar drept un lucru, care de sine se înțelege, care urmează din unitatea națiunii și nu mai are nevoie de a fi stabilit în deosebi.

Aceasta e o sofismă.

Din aceea, că națiunea ungară e una și nedespărțită nu urmează de loc, că limba maghiară e singura limbă de stat în Ungaria.

Ear această sofismă se face, nu din preocupățiune, ci cu premeditare.

Nu de confusiune, ci de mistificare premeditată e vorba în legea pentru naționalități, de o tendență pronunțată, de reservățiune mentală: ea spune neadevărul, pentru-că e menită a face, ca el să devie în viitor un adevăr, ne arată scopul, în vederea căruia s'a creat legea.

Pentru ca acest scop să poată fi atins, mai e trebuință și de un sistem electoral,

care lesnesce scoaterea unor majorități dispuse să aprobe procederea celor însărcinați cu aplicarea legii, când ei țic, că unitatea țării, practica administrativă ori funcțiunea regulată nu permite aplicarea legii potrivit cu interesele minorităților.

Acest sistem s'a croit de cabinetul Tisza.

După legea electorală dela 1874 alegătorii toți formează un singur colegiu, ear listele de alegători se fac ori se rectifică în fiesce-care an sub conducerea unei comisiuni alese ad hoc.

Basa pentru compunerea listelor e censul.

Scuțiți de cens sânt membrii academiei maghiare, profesorii, artiștii academici, cei cu diplomă de doctor, advocații, notarii publici, inginerii, chirurgii, spișerii, agricultorii diplomați, forestierii diplomați și minarii diplomați, preoții, cooperatorii, notarii comunali, învățătorii și conducătorii diplomați de scoli froebelene.

Pân'aci legea e dreaptă, cu toate că pentru noi, popor sărac și pornit de curând spre desvoltare, atât censul, cât și scutițiile de cens, sânt nefavorabile. Nu se poate însă tăgădui, că averea și cultura trebuie să fie puse în cumpenă la compunerea listelor de alegători.

Mai sânt însă în legea creată de partidul liberal scuțiți de cens și membrii familiilor nobile, nemeșii; dar ceea ce e hotărâtor — censul nu este același pretutindenea, ci în Ardeal, unde noi formăm masse compacte, el este mai mare și anume atât de mare, ca numai pușini dintre noi să poată intra în listele de alegători.

În comunele urbane (§ 3) dreptul de alegător li se cuvine acelora, care au o casă impusă pentru cel puțin trei încăperi ori un pământ impus pentru un venit curat de cel puțin 16 fl.

În comunele rurale (§ 4) dreptul de alegător li se cuvine acelora, care au o proprietate de $\frac{1}{4}$ de sesiune, ceea ce face în unele părți opt jugăre de câte 1200, ear în altele 10 jugăre de câte 1600 stângeni pătrați.

În Ardeal înse (§ 5) dreptul de alegător li se cuvine acelora, care au un pământ impus pentru un venit curat de 84 fl. o casă impusă pentru un venit curat de 79 fl. 80 cr. ori de 72 fl. 80 cr. ori care sânt impuși la pământ și casă pentru un venit curat de 105 fl. Și 105 fl. venit curat e censul luat în genere drept basă și în comunele urbane din Ardeal. Mai adăugăm acum la acest cens și nemeșia și scutițiile de cens și de sine se înțelege, că în Ardeal, unde noi alcătuim două treimi din populațiune, nu avem decât foarte pușini alegători, atât de pușini, încât același § hotărăscesc în ultimul alineat, că în comunele, în care nu sânt alegători, tot câte 100 fumuri să aleagă câte doi delegați la alegerile de deputați.

Chiar însă și cu acest sistem electoral, mai ales în Țara ungurească și Banat,

noi am pute scoate 30—40 de deputați pentru dieta Ungariei, dacă operațiunile electorale nu ne-ar impune o luptă, pe care din iubire cătră poporul nostru trebuie să o respingem.

Spre a ne pute stăpâni atât în alegeri, cât și pe terenele vieții publice în genere, cabinetul Tisza a schimbat atât organizațiunea comitatelor, cât și arondarea lor.

Șeful comitatului, comitele suprem, este numit de guvern, ear ceilalți funcționari administrativi sânt aleși de congregațiunea comitatensă, reprezentanți aleși, după numărul alegătorilor cuprinși în listele electorale, 200 până la 400 și 500. — Noua lege hotărăscesc, ca jumătate din membrii congregațiunii să fie viriliști, adică cei mai impuși din tot comitatul, care întră de iure, în vîrtețea impoșitelor plățite de dênșii, în congregațiune.

Voind acum să-și creeze majorități în toate comitatele, guvernul a luat listele de alegători și listele celor mai impuși, și nu a făcut arondarea după desvoltarea terenului, nici după grupările firesci ale intereselor, nu în vederea înlesnirii administrării, ci astfel, ca Români și neromâni să fie amestecați în nisce proporțiuni, care îi asigurază majoritatea în congregațiune și-i împedecă pe Români a lua parte la viața publică. — Sânt după noua arondare comitate, care trec peste mai multe riuri și mai multe plaiuri, încât Românul trebuie să străbată prin comitate vecine și să călătorească țile întregi, ca să poată ajunge până la centrul administrativ.

Tot astfel s'a urmat și cu compunerea cercurilor electorale, și adese-ori o comună din acest comitat votează în cela-lalt, dacă interesele majorităților mestegugite o cer aceasta.

Vom cita un singur exemplu pentru felul, în care ni se amărăscesc nouă viața publică.

Mai multe comune române din munții apuseni, între care cea mai de frunte e Lupșsa, își aveau sânt acum vre-o doi trei ani solgăbirăul în Trățcau, judecătoria cercuală în Câmpeni, tribunalul în Abrud, perceptoratul în Alba-Iulia, centrul de asentare în Aiud, centrul comitatens în Turda și cercul electoral — numai Dumneșeu mai scie unde.

În asemenea condițiuni e peste puțință participarea la viața publică.

Creându-și majorități în congregațiunile comitatense, guvernul candidează și și alege funcționarii administrativi după plac, îi are la discrețiunea sa și printr'ensii stăpânescesc și viața comună, alegerile comunale, pe funcționarii comunali eșii din aceste alegeri și alegerile de deputați, făcute de organele administrative puse la discrețiunea lui.

Astfel nu mai rămâne nimeni, care să fie dispus a controla aplicarea legii pentru naționalități, nici în comună, nici în comitat, nici în dietă.

III.

Alegerile de deputați ale Ungariei sînt cele mai făimoase în toată Europa, și par'că ni-e și greu să mai vorbim despre ele, atît de bine le sînt tuturor știute.

Falsificarea majorităților se începe chiar la compunerea listelor.

Cine compune și rectifică aceste liste? — O comisiune exmisă de comitetul central ales de congregațiune. Această comisiune lucrează cu ajutorul administrațiilor comunale. Listele se fac, ce-i drept, după rolurile de contribuțiune, ceea ce nu exclude însă omisiunile — fie din greșeală, fie cu intențiune. Cei omiși pe nedrept au dreptul de a cere — la înalta curte de casațiune să fie trecuți în liste. — Apoi — pentru un lucru atît de bagatel pacinicul Român anevoie se mai duce pînă la curtea de casațiune, mai ales cînd scie, că nici asta nu-i prea folosese.

Căci a fi pus în listele electorale din Ungaria va să dîcă a fi expus la cele mai grele și mai demoralizatoare ispitiri și tîrît în o luptă, care nu arare-ori se sfîrșește cu capete sparte și chiar cu moarte de om.

Agitațiunile electorale se încep de obicei o lună două înainte de terminul fixat pentru alegeri, eară amărăciunea produsă prin ele adese-ori ani întregi nu dispăre din suflete.

Astfel, de exemplu, astă-dată câte-va luni de zile înainte de alegeri s'a înființat „Viitorul,” apoi s'a întrunit conferența dela Budapesta, apoi agitațiunea a pornit din centrul țerii și mult înainte de dizolvarea dietei s'a lăfît încetul cu încetul peste tot pămîntul locuit de Români.

La început, ca întroducere pentru agitațiunile electorale, se organizează influența morală prin amenințări, promisiuni și represalii și se angajează în luptă primarii, notarii comunali, funcționarii comitatensi, ba se fac presiuni enorme chiar și asupra arhierilor, ca să pună întregul aparat bisericesc în serviciul guvernului.

Urmează apoi organizarea influenței materiale.

Reamintim ca „tip” în materia aceasta alegerea din Ipolyság, comitatul Hont, și lăsăm să ne spună mai departe legea ea însăși ce se petrece la alegerile din Ungaria.

§. 103. Acela, care turbură ordinea în locul alegerii, ori se înfățișează aici cu armă ori cu ciomag și refuză a le preda aceste fără întârziere organului însărcinat a menține ordinea,

acela este pedepsit în mod polițial de către autoritatea administrativă competentă cu închisoare dela trei zile pînă la o lună.

§. 96. Acela, care dă sau promite unui alegător sau vre-unui membru din familia acestuia bani, lucruri de valoare ori vre-un alt avantaj ori îl amenință, că-l va lipsi de vre-un avantaj cu scopul de a-l face să voteze pentru un anumit candidat, sau să nu voteze pentru acesta sau să renunțe a-și pronunța votul sau pentru-că a votat pentru un anumit candidat, acela va fi pedepsit cu pierderea dreptului de alegător pe trei ani și cu o amendă pînă la 1000 fl. ori cu închisoare pînă la 6 luni.

Aceeași pedeapsă îl atinge și pe acela, care va fi primit el însuși ori cu scirea sa prin vre-unul dintre membrii familiei lui banii, lucrul de valoare ori avantajul dat cu acest scop.

§. 97. Pedeapsa hotărîtă în §. 96 îl atinge și pe acela, care cu scopul arătat în acel paragraf dă de mîncare și de beutură, precum și pe acela, care primesc mîncarea și beutura.

Dacă abuzurile prevădute în aceste paragrafe nu ar fi fost odată foarte obișnuite în alegerile țerii nu s'ar fi simțit trebuința de a le pedepsi cu atîta asprime.

Întrebăm însă, dacă acum, după ce s'a creat legea, se mai fac ori nu aceleași abuzuri și dacă pedepsele se aplică ori nu.

Alegerile din Ipolyság ne-au dovedit, că se fac abuzurile, dar pedepsele nu se aplică decît poate atunci, cînd abuzul s'a făcut contra unui candidat guvernamental.

Aceasta e atît de adevărat, încît chiar opozițiunea maghiară a ajuns la desperațiune și acum în zilele aceste a hotărît a cere prin două deosebite deputațiuni, una trimisă dela Lugoș, alta din Hont, protecția *Tromului* în alegeri.

Și nici că se poate altfel.

Îndată ce guvernul are majoritatea în parlament și are majoritatea în congregațiuni, el stăpînesc comunele și comitatele și prin aceste își creează mereu majoritatea în parlament. Astfel, ori cînd ar nesocoti legea, el este întimpinat pretutindenea cu „Éljen! Ugy van!”

În asemenea împrejurări, față cu legea electorală actuală și cu modul, în care ea se aplică, intrarea noastră în parlamentul Ungariei numai așa ar fi cu puțință, cum ni-o propune conferența dela Budapesta: adecă punîndu-ne la dispozițiunile d-lui Tisza pentru-ca să aibă bunăvoința de a permite să fim aleși.

În acest cas am fi spriginiți în luptă electorală de întregul aparat guvernamental și am pute să reușim față cu candidații opozițiunii.

Și e par'că o idee politică în această propunere.

Întrînd astfel în dietă și formînd un grup mai însemnat, am pute să impunem respectul legilor ce ne sînt favorabile,

căci adese-ori poate — hotărîrea ar atârna dela voturile noastre.

Așa ar fi, dacă ar exista în codicele Ungariei legi, ce în adevăr ne sînt favorabile.

Așa ar fi, dacă am fi solidari și fiecare-care dintre deputații români agreeți de d-l Tisza ni-ar da prin trecutul și prin firmitatea sa de caracter destulă garanție, că nu ne va părăsi tocmai atunci, cînd lumea ne va fi mai dragă.

Așa ar fi, dacă d-l Tisza ar avè în alegeri trebuință de noi, dacă el și-ar dîce: trebuie să mă unesc cu Românii, pentru-că altfel o să cad la alegeri.

Lucrul însă nu stă așa.

Luînd lista majorităților, pe care le-a avut guvernul în camerele trecute, constatăm, că aproape din toate cercurile electorale române s'au trimis totdeauna deputați guvernamentali în dietă.

Cu legea electorală ce și-a făcut și cu modul, în care o aplică, d-l Tisza nu are trebuință de barba d-lui Gall, nici de a d-lui Simonescu, pentru-ca să poată scoate deputat fie chiar și pe Bumbu Țiganu, dacă voiesce: îl scoate dar pe d-l Gall ori pe d-l Simonescu, pentru-că-i scie oameni, care n'o să-i creeze greutăți și vrea să facă față cu dînsii.

Lumea aceasta e mare și sînt în ea mulți oameni, dintre care unii ne sînt binevoitori, alții vrăjmași și ear alții le sînt Maghiarilor vrăjmași. Sînt dar oameni, care au interes de a scie ceea ce se petrece în Ungaria și mulți dintre aceștia, aflînd că în țerile supuse coroanei Sului Ștefan sînt aproape trei milioane de Români, se vor fi mirînd, că în dieta Ungariei acești Români nu sînt reprezentați.

De aceea d-l Tisza voiesce să aibă Români în dieta Ungariei, ca să poată dîce: Eată! poftim Români, cui îi este dor de mutre rumânesce? — Spuneți, iubișilor mei, se poate o țară, în care Românii să fie mai fericiți, decît în Ungaria?

Nu, Măria-Ta, nu se poate! — Dumnezeu să te ție mulți ani în stăpînire!

Acest răspuns voiesce să-l aibă d-l Tisza în dieta Ungariei din rost românesc: de aceea pune în lucrare întregul aparat guvernamental, ba chiar și pe cel bisericesc, ca să le dea oamenilor, ce sînt gata a i-l da, aparențele popularității.

Și poate d-l Tisza să-și lustruească oamenii, că e mare și tare, și-i va lustrui pe toți, pe toți îi va scoate deputați aleși cu mare entuziasm național: îi scoate pe Evrei, cum se nu-i poată scoate pe Români între Români?!

Românul e om chibzuit.

S'a opintit odată, de două ce-a vîdut, că ori nu poate reușit scos de dînsul, dacă vor dorința lui în dietă, e huiduit el, după-ce a vîdut că de geal — el se pleacă și-și dă votul du stăpînirii, ca să scape de mî care-l amenință administrațiune.

Dar un lucru să fie știut, adună în el, adună fără curmă fine minte violența ce i s'a lența ce i se face și ne întrea care dî: Domnule, cînd ne și nouă?!

Astăzi dac'am da parola, un capăt pînă la celalalt al ocupat de Români s'ar porni o de care s'ar uimi întreaga m umăr la umăr ar merge alegem la urnă, înfruntînd cu dispre ispitele immorale ale adversar

Dar de ce să deslănțuim — care e scopul vrednic de at — biruind chiar, cu legile ad care sînt foloasele succesului?

Iubim mai mult pe popor am eșit, decît ca să-l putem în la luptele ce odinioară au vrajbă în el, și ne iubim mai decît ca să putem lua parte la mîntări, din care nu rezultă ni pentru noi, dară mari pagube.

De aceea, cînd Românii noi îi răspundem: stați la o vî hârjoniți, urmați-vă lucrarea așteptați, că o să li se urească ori, dacă nu, o să li se înfund

Foloasele așteptării?

Ele sînt multe și mari.

Unul dintre ele este dorinț rilor de a ne vedea întrați în v dorință exprimată, între altele, portanța ce li se dă celor cu din Budapesta.

Mai așteptăm, ca dorința și în gradul, în care va creșea rință, va scăde și importanța e contribuit nimic spre a o prod

Juncțiunea dela Turnu-

Domnul președinte al club nesc maghiar de aici d-l Zăgă voit a ne pune la dispozițiune teresantei conferențe ținute de Ludovic Haviár asupra juncți Turnu-Roșu. Regretăm, că to nu iartă îmbulzeala materiei să în întregul lui; credem însă dintre cetitorii noștri vor primi de bine și câte-va extrase, pe cem mai mult ori mai puțin în

Foița „Tribunei”.

Anticități în Bucovina.

(Incheiere).

În biserica din Lujeni găsim portretul unui Vitolt, al cărui nume pomenește uricele lui Eliă, Ștefan și Dabija din anul 1436, 1437 și 1662. El e reprezentat călare.

La Prisaca, o ateniență a orașelului Vama, se află columna lui Mihaiu Racoviță din an. 1717. Columna aceasta ăntăiul monument public din Moldova; de regulă se eternisau faptele mărețe prin înființări de mănăstiri sau dăruii de moșii pe la mănăstiri. Statuele se omiteau ca oprite prin ritual orientat, de a fi chip cioplit. Tot în același timp zidi Mihaiu Racoviță cerdacul comemorativ al lui Ferențiu în Iași. Monumentul din Prisaca e bine păstrat: o îngreditură îl păzeste la stricăciune. El e 2 stângini de înalt. Pe columna asta se află o inscripție, din care conchidem, că Mihaiu Racoviță a nimicit o oaste invasiionară de Nemți din Ardeal, prădînd apoi

partea nordică a Ardealului. Aflîndu-se Turcia în resboiu cu Germania, concentră Germania trupele sale în Ungaria, întindînd aripa sa stîngă pînă la confiniile Moldovei și a Munteniei. Bătînd cu desevîrșire Eugeniu dela Savoia armata turcească la Petruvaradin, întinse el aripa sa stîngă în districtele Munteniei pînă la Olt, eară în Moldova pînă în Siret, ocupînd aci cetatea Neamțul, mănăstirea Casin și Mira, aședîndu-se în cetatea Neamțului căpitanul Ferențiu asu Franțiu. Pe neașteptate prinde căpitanul Dettinec pre principele muutenesc Nicolau Mauvrocordat în Bucuresci și-l duce la Sibiu. Asemenea era să se întempe și lui Mihaiu Racoviță în Iași.

Căpitanul Ferențiu părăsește cetatea Neamțului pradă Pașicanii, ocupă Iașii și se apropie de curțile domnesci, din cari fuge Mihaiu Racoviță cu doi sau trei copii de casă la cetățue. Aușind Tatarii adăpostăți în „Valea lui Aron Vodă” bubuitul tunului din Cetățue se reped asupra Nemților și-i nimicesc, eară pe căpitanul Ferențiu îl descapită Mihaiu Racoviță. Turcia ordonă Moldovii de a intra în Ardeal și a ataca pre Nemți

în spate. Mihaiu intră cu 60,000 de oameni preste munții Mestecănesci și Suchardul lîngă Rodna în Ardeal. Devastînd tot ce găsi în cale. Lîngă Bistrița prinse Michaiu Racoviță pe curierul generalului dela Sibiu cătră comandatele din Bistrița, din care află că Germanii au bătut cu desevîrșire pre Turci și sînt gata a intra în Bosnia. Mihaiu Racoviță se întoarșe înapoi în Moldova, ridicînd în memoria scăpării sale columna din Prisaca cum și cerdacul lui Ferențiu din Iași.

La satul Lăncăuți de lîngă Cernăuți se află o ridicătură mare de pămînt, ce se întinde mai că peste un pătrar de ceas. La satul Mituceni găsim pe un vîrf de munte nisce întărituri, ce le numește poporul „cetățue.” În această cetățue s'a aflat înainte de vre-o 20 de ani o peceată, ce documenta esistența unui orașel „Cotoveți.” Asemenea „cetățui” se găseșe în multe sate din Bucovina. Toată Bucovina îi preserată cu așa numiții „tumuli”; ei sînt ridicături de pămînt. De regulă sînt mici și se află mai mulți la un loc. Desgropări nu s'au făcut încă

în privința aceasta. Sînt ei oare m poarelor vechi sau poate nisce întă fine de regulă aicea în țară?

Pe la mulți particulari din țar la familiile reșeșe se află o mulțime vechi, cari se perd neconținut. Ace păstrează de regulă sub bărnele aci caselor, unde sînt espuse stricăciunim

Mai multe mii de chrisoave sa fel, și ele conțin un material nec pentru istoria țerii.

La fine ne întrebăm, făcut-a g pentru conservarea acestor anticită țară? Pentru conservarea lor sînt servatori, dară pentru conservarea a se face nimica. Anticitățile se stric și se perd neconținut. Ar fi la unu unu mușeu, în țară cu amplotia stringă anticitățile acestea și se opr anticităților din țară. Dotațiunea ar

Dionisiu C

Conferențiarul ne dă înainte de toate un șir de notițe istorice relative la linia de pețată.

Încă la anul 1847 s'au format în țările politice ale Ungariei două grupe, pe care una stăruia, ca liniile de pețată Terii ungueresci să se continue prin valea Mureșului în sus. Pentru această linie s'a pronunțat și comitele Szecshényi.

În urmă, dezvoltându-se acest proiect, pus alături cu linia Oradea-mare—Sighișoara—Brașov—Buzău alta proțată din Arad la Sibiu și de aici pe Turnu-Roșu în România.

După suprimarea revoluției dela 1848 agitațiunile pentru și contra se îndin nou, se formează consorții și, în anul, la 1862 (14 Iulie) un prescript întese însărcinează pe ministrul de comitiat să se pună în înțelegere cu cel de țară pentru realizarea juncțiunilor cu România.

Încă la anul 1863 se încep negocierile cu Cassa Pickering pentru construirea liniei Arad—Turnu-Roșu și înainte până la depunerea garanției; cu aceste la 1867 ministrul de comitiat ung. se hotărăse pentru linia Oradea-mare—Cluj—Brașov—Predeal, reținând ca pentru Sibiu să se rezerveze o linie laterală. Ba încheiându-se cu guvernul român învoială pentru juncțiuni, între trei puncte de juncțiune, nici nu e menținat cel de la Turnu-Roșu, dar camera deșăină respinge convențiunea și astfel juncțiunea juncțiunilor rămâne neresolvată.

Însă în timpul acesta se termină calea de juncțiune transilvană și cea orientală și se încează în Sibiu un consorțiu, care luază cu toată energia pentru realizarea juncțiunii dela Turnu-Roșu. — Din înțelegerea acestui consorțiu d-l Kosslin directorul liniilor de juncțiune austriace, face diile tehnice privitoare la juncțiunea a Turnu-Roșu și pe baza acestor studii constată, că dintre toate juncțiunile asta e în toate privințele cea mai avansată.

Intervine însă o împregiurare, care schimbă toată situațiunea.

Societatea liniilor de stat austriace lungesce linia Budapesta—Timișoara până la Orșova, și spre a-și asigura traficul orientat stăruie pentru juncțiunea dela Orșova.

În fața acestei situațiuni, guvernul ungăriei stăruie pentru juncțiunea dela Predeal, și astfel se încheie cu România convențiunea, în care se hotărăse aceste două juncțiuni, și se mai pun în perspectivă alte trei, una pe la Vulcan, alta pe Turnu-Roșu, iar a treia pe la Oituz.

Cu toate dar, că juncțiunea dela Turnu-Roșu este aceea, care mai întâiu fost plănuită, ea a rămas numai în perspectivă.

Între autoritățile, pe care le citează Haviar în favorul acestei linii, e și generalul Moltke, care ține, că „punctele ale ale cele mai eftine și mai practice și menite a pune Ardealul în legătura cu Dunărea sunt Sibiu și Ruscucul“.

Studiile făcute de d-l Kosslin dau mai deplină întemeiere acestei prevederi.

CRONICA.

Maiestatea Sa a sancționat consiliul universității din Viena, de a numi pe principele-moștenitor de doctor onoare.

Un proprietar nou de regiiment. După moartea Împăratului Alexandru II, regimentul austriac „Alexandru I“ din Brașov a rămas fără proprietar. Regimentul va căpeta un proprietar în persoana moștenitorului de tron din Rusia, care în zilele trecute a fost declarat deșioner.

Escel. Sa dl comandant de corp bar. Schönfeld pleacă către sfârșitul lunii către Mureș-Oșorheiu.

Adunarea comitatului Sibiu, se va ține în 17/29 Maiu a. c. la 10 oare a. m. în sala hotelului la „Împăratul Romanilor.“ Sânt și de astă-dată unele obiecte la ordinea țilei, la ale căror rezolvare va fi bine să participe cât mai mulți membri ai adunării comitatense.

Concert. Duminecă, la 20 l. c. societatea română de cântări din Sibiu va da un concert. Vom comunica programul în numărul viitor.

Turburările din Cluj. Găsim în „Pester Lloyd“ din 26 Maiu n. următoarele:

„O deputațiune a Românilor din Cluj s'a prezentat Joi la comitele suprem contele Coloman Eszterházy, ca să se plângă pentru demonstrațiunile întemplate, și i-au pus totodată întrebarea, că întemplantările din Cluj corespund cumva intențiunilor regimului. Comitele suprem firesce respinse această presupunere. Regimul și autoritățile își țin de datorie, fără ori ce considerare politică, a veghia asupra liniștii publice și siguranței personale. În privința aceasta deputațiunea și mandanții ei pot fi siguri. Acestia din a lor parte, încă se încungiure tot, ce ar da nascere la neînțelegeri și conflicte. Comitele suprem declară, că el dorește din inimă susținerea păcii între cetățenii de diferite confesiuni (!), aceasta e cu puțință însă numai atunci, dacă și Români, cari acum se simt ofensați, vor contribui cu sinceritate și patriotism adevărat la împăcare. Nisuița comună de a păstra pacea, ar fi cea mai bună garanție a succesului“.

„Cetățeni de diferite confesiuni!“ Da, da! Însă — numai din întemplantare — cetățenii de confesiunile „române“ ca un singur trup „se simt ofensați“ cu toate că, totdeuna au fost nisuița lor cea mai mare „se încungiure tot, ce ar da nascere la neînțelegeri și conflicte“ și a „contribui cu sinceritate și patriotism adevărat la împăcare.“ Veți bine! Maghiarului însăși existența noastră națională se pare a fi o provocare permanentă. Apoi — nu-i putem ajuta. N'avem încotro: Am fost, sântem și vom rămâne *Români!*

Manifestațiunile studenților din Bucuresci. „Telegraful“ din Bucuresci comunică despre aceste manifestațiuni următoarele detaiuri:

„Studenții români din capitală se strinseră într'o sală oare-care, unde veniră mai mulți membri ai societății „Carpații“ și câțiva redactori de pe la unele țiare spre a face și subscrie un protest către „Gazeta Transilvaniei“ și o încurajare studenților dela Cluj. Aci, între altele, se puse și cestiunea unei manifestări la casa legațiunii austro-ungare. Membrii societății „Carpații“ combătură această idee, sub cuvânt că dacă studenții unguri au procedat într'un mod sêlbatec, noi, cari sântem un popor civilizat, trebuie să ne arătăm superiori cu totul lor. E destul numai o manifestare de simpatie către studenții români din Cluj. Un redactor dela „România“ și secretarul seu, însă, stăruiră în idea unei manifestări la legațiunea austro-ungară din Bucuresci.

Adunarea se împărți în două tabere și se împrăscie.

A doua zi manifestarea se făcu, nu însă șgomotoasă, nici ostilă propriu țis. Câți-va studenți trecură pe strada unde locuesce ministrul austro-ungar cântând „Deșteaptă-te române“ și unii din ei strigară: Trăiască Austria, trăiască România, trăiască studenții români de peste Carpați și jos Ungurii!“

Regularea hotarelor dintre Ardeal și România. Comisiunea austro-ungaro-română pentru regularea hotarelor se întrunesc în 7 Iunie n. în Cernăuți. În locul domnilor N. Ionescu și Barozzi vor fi numiți alți membri din partea României.

Demonstrație cehică. Adunarea generală a societății de lectură academice cehice din Praga a ales în unanimitate pe condamnatul Kraszewsky de membru onorific.

După scirile ultime însă această alegere s'a anulat din partea guvernului austriac.

Românii de pe malul drept al Dunării. O corespondință a „Românului“ cuprinde următoarele: Din Vidin despre elementul românesc din Serbia și Bulgaria. Mai toate orașele și satele de pe malul drept al Dunării cuprind în sinul lor un mare număr de locuitori Români, și afară de aceasta populațiunea bulgară din acele orașe în mare parte cunoasce limba română. Astfel este foarte lesne unui român d'a călători în Vidin și în giurul acestui oraș. Vidinul este centrul unui district locuit de o colonie puternică de Români, al căror numer, după unii, se ține, că s'ar urea la aproape 25,000. O parte dintr'ensii locuesce în oraș, dar cei mai mulți formează masa locuitorilor dela țară, grupați în vre-o două-țeci sau trei-țeci de sate, în care nu auți altă limbă decât cea românească. Această colonie română din Bulgaria nu este decât o prelungire a celei din Serbia, unde două întregi districte sânt locuite de asemenea numai de Români și care în timpul resboiului sêrbo-turc din 1875 au dat un contingent de vr'o șapte mii de oameni. Acești Români din Serbia și din Bulgaria nu sânt stabiliți de mult în aceste două țeri; ei s'au așezat în locurile pe unde-i găsim astăzi în al doilea pătrar al secolului, în urma vexațiunilor de tot felul, la care erau supuși în virtutea regulamentului organic. Se vede, că noile regiuni, în care s'au stabilit nu le-au fost așa de nepriincioase, căci în genere starea lor materială nu este rea și numărul lor crește necontenit. Tot așa, dacă coborim cursul Dunării, constatăm, că în toate orașele și satele de pe malurile ei, precum și în acele situate la o oare-care depărtare de țermuri, elementul românesc este bine represintat. Astfel în Palanca, Lom-Palanca, Nicopoli, pe unde călătorul, care vine din România nu se simte d'ocamdată într'o țară deosebită, de și satele românesci încep a fi mai rare. Mai slab reprezentat e elementul român în Ruscuc, deși și aci Bulgarii și Turcii cunosc în mare parte limba română. În interiorul Bulgariei, plecând din acest oraș, nu mai întâlnesci Români și pretutindeni nu dai decât peste autochtoni supuși ai principelui Alesandru. Cu cât te apropii însă de gurile Dunării, cu atât elementul românesc începe din nou a se arăta în mare număr. Începând dela Turtucaia, orașel exclusiv românesc și unde există o școală română în destul de bine întreținută, satele și orașele ni se înfățișează sub acest aspect ca și în regiunea din împregiurimile Vidinului. Astfel în Silistria ori unde te întorci nu auți decât limba română. Și aci există o școală întreținută de către Români din localitate, dar care în mai multe rânduri a fost amenințată cu închiderea de către autoritățile bulgare.

Bibliografie.

A eșit de sub presă:

Predice populare

pe dumineci și sêrbători, ocașionali și pentru morți

de

Gavril Pop,

protop. gr.-cat. al Clujului, și profesor em. de s. teologie.

Tomul II.

Pre dumineci

dela Duminica a 21-a după Rusalii până la Duminica s. Pasci.

Cursul I.

Prețul 1 fl.

Venitul curat jumătate e destinat pentru fondul scol. tractual ca și din tomul I.

Se pot căpeta ambe tomurile cari conțin predice preste tot anul la autorul în Cluj cu 2 fl., cari trimetându-se înainte opul se trimite francat.*

Ornitologia poporană română de S. Fl. Marianu, membru al Academiei române. Tom. I și II a 2 fl. v. a. sau 5 Franci.

Op singur premiat în acest an de Academia română.

Se află de vânzare și la Institutul tipografic din Sibiu.

* Celelalte țiare române sânt rugate cu tot respectul a publica acest anuțiu.

Peana de aur celui mai bun scriitor beletristic român. Administrațiunea țiarului „Amicul familiei“ ce apare în Gherla, a destinat o peană de aur pentru premiarea celei mai bune scrieri beletristice (piesă, novelă, piesă teatrală ș. a.) publicândă în acest țiar. (Se vor preferi scrierile acelea, al căror sujet va fi scos din istoria noastră națională, ori din viața socială a poporului român). Terminul concursului e 18/30 Octomvrie 1884, pe când manuscrisele, nesubscrise da auctor, provădate cu oare-care devisă, sânt a se trimite la Cancellaria Negrutii în Gherla (Szamosujvár, Transilvania), alăturând la ele și o epistolă sigilată cu sigil străin, care în lăuntru să arete numele auctorului, cară dinafară se poarte devisa opertului.

Peana aceasta este o lucrare de artă a unei dintre cele dintăiu firme din Paris. Cotorul întreg e lucrat din aur în forma penei de gâscă, cară vârful penei e din diamant. După adjudecarea premiului, se va tăia în cotor o inscripțiune potrivită împreună cu numele premiatului.

A eșit de sub țipar „Economia Câmpului“ de dl Georgiu Popu de Basesci. Disertațiune premiată cu 6 galbeni. Proprietatea despărțemântului XI al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. Prețul unui exemplar 10 cr. Se află de vânzare la directorul despărțemântului în Sz. Somlyó.

În această broșură dl Georgiu Popu dă câteva noțiuni de economie, ce merită să fie comunicate prin preoți și învățatori poporului nostru dela sate.

„Biserica și școala.“ Arad 13/25 Maiu 1884. Anul VIII. Nr. 20. Sumar: Sinodul eparchial al Aradului. — Din sinoade. — Influița mamei asupra copilului. — Academia română. — Cestiunea privilegiilor. — Concurse.

„Amicul Familiei“ țiar beletristic și enciclopedic literar An. VIII. Gherla 15/27 Maiu 1884. Nr. 10. Sumar: Mihail Cogălniceanu (ilustrațiune). — Căsătoria (studiu social premiat cu 100 franci). — Luculus (novelă originală). — Somnambula (ilustrațiune). — Soarele a asfințit (poesie). — Tesaurul dela Petroasa sau „Cloșca cu puii ei de aur“ (studiu archeologic). — Mominte de distracțiune. Nrul 9. Sumar: Regele și Regina României (schize biografice cu portrete). — O rugăciune (poesie). — Ție (poesie). — Deșartă e silința (poesie). — Căsătoria (studiu social premiat cu 100 franci). — Luculus (novelă). — Tesaurul dela petroasa sau „Cloșca cu puii de aur“ (studiu archeologic). — Păserică mititică (poesie). — Părintele Carthausi (roman tradus din limba maghiară). — Diverse.

„Familia“ țiar beletristic literar. Anul XX. 25 Maiu n. Nr. 20. Sumar: Ce-mi pasă (poesie). — Baba Carabă (novelă din popor). — De ce (poesie). — Spiritismul modern. — Copila și florile (ilustrațiune). — Copii care fumează. — Doine din Ardeal. — Oțetul. — Guzul (snoavă). — Cugetări. — Salon. — Literatură și arte. — Ce e nou. — Calendarul săptămânei.

Din Almanachul edat de societatea acad. „România Jună“ mai sânt exemplare de vânzut.

Doritorii se pot adresa către comitetul societății, Viena VIII, Lange gasse Nr. 4, II Stok. Prețul unui exemplar cu porto 2 fl. 15 cr., pentru România 5 lei 70 bani.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Timișoara, 27 Maiu n. Comuna Freidorfe în flacări, furtuna măresce temerea de nimicirea satului.

Budapesta, 27 Maiu n. Societatea de cultură (maghiarisare! Red. „Trib.“) maghiară din Schemnitz își ține adunarea generală în timpul sêrbătorilor de Rusalii sub președinția principelui Odescalchi. Din toate părțile Ungariei s'au anunțat oaspeți numeroși.

Viena, 27 Maiu n. Ați a început înaintea tribunalului excepțional procesul în contra lui Schaffhauser și Odera, cari sânt acușați de omorirea concipistului de poliție Hlubek în Florisdorf. Ambii acușați se declară de nevinovați.

Suakim, 27 Maiu n. Se vestesce, că Osman Digna perde influența asupra căpeteniilor triburilor. Mahdi nu poate părăsi Kordofanul din cauza învrăjbirilor dintre triburi. Berber și Chartum nu sânt încungiurate, dar numeroase triburi dușmane se arată în apropierea Chartumului.

Director și redactor responsabil **Ioan Slavici.**

Estrase de publicațiuni bisericesci-scolare.

Parochii vacante.

Abramul-superior cu filele Chiribișa și Cohan, gr. or. cl. III; protopresb. Oradea mare. Termin 30 zile dela 15 Maiu a. c. Emolumente: pamântul parochial și stola calculate la 548 fl. 80 cr.

Sârbesci, par., gr. or. protopresb. Vasorului. Termin 22 Iunie n. a. c. Emolumente: a) din Sârbesci, bir protopresc câte 1 fl. de toată casa și stolele indatinat, b) din filia Verzari câte 5 fl. dela casă și stolele. Numerul caselor 131.

Berghin, protopresb. Sebeș par. gr. or. Termin 30 de zile dele 3 Maiu v. 1884. Emolumente: a) dela 160 familie câte o ferdelă de cucuruz în grăunț și câte o ți de lucru; b) venitele stolari calculate la suma de 350 fl.

Sciri economice.

Starea séménaturilor. Séménaturile în genere sânt frumoase. Au însă lipsă de nițică ploaie. Orșul și ovêșul e frumos în comitatele Csongrád, Bihar, Csanád și Vesprim, de mijloc frumoase sânt în comitatele Presburg, Zala, Arad și Eisenburg. În comitatul Zemplin cașunează daună așanumita „Gryllotalpa vulgaris“. Cucuruzul e frumos în comitatele Hunedoarei, Vesprim, Wieselburg și Zala. Grăul e foarte frumos în comitatele Bihar, Presburg-Zala, Selagiu, Torontal, Vesprim și Trencsiu. Rapița pro, mite în comitatele Békés, Somogy, Zemplin și Timiș.

Séménaturile de iarnă sânt foarte bune în comitatele Bistrița-Nasăud, Hajdu, Hunedoara, Timiș, Solnoc-Dobâca, Trencsin și Zólyom. În comitatul Vesprim luțerna e excelentă. Fân mult va fi în comitatele Făgăraș și Selagiu. În comitatele Békés, Arad, Csongrád, Hajdu și Szabolcs cultura tutunului promise mult. Grăul preste tot e frumos. Poame se arată a fi în comitatele Neográd, Solnoc-Dobâca și Vesprim. Viile promis în genere un cules foarte bun.

LOTERIE

tragerea din 24 Maiu st. n.

Buda: 58 39 77 5 45

Bursa de București.

Cota oficială dela 22 Maiu st. v. 1884.

Table with 4 columns: Item, Cump., vând., and price. Includes items like Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Banca națională a României, etc.

Bursa de Viena.

din 26 Maiu st. n. 1884.

Table with 3 columns: Item, price, and unit. Includes items like Rentă de aur ung. 6%, Impurmutul căilor ferate ung., etc.

Bursa de Budapesta.

din 26 Maiu st. n. 1884.

Table with 3 columns: Item, price, and unit. Includes items like Renta de aur ung. 6%, Impurmutul căilor ferate ung., etc.

Nr. 124/1884.

38 (1-1)

Concurs.

Venind în vacanță 10 din ajutoarele acordate la învățacei de meserii în anii trecuți, se escrie prin aceasta de nou concurs la 10 stipendii de câte 25 fl. pe an, menite pentru tineri români, cari voiesc a învăța vreo meserie, dar mai cu samă: rotăria, lemnăria (bărdășia) faurăria, măsăria (têmplăria), cismăria, pălărieria, curelăria, șelăria, mașineria agricolă.

Cererile au a se înainta comitetului „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ în Sibiu până la 20 Iunie st. n. 1884. Cererile êntrate mai târziu nu se vor considera.

La cerere se se accludă:

1. Atestatul de botez, din care se se vașă, că concurentul este de nascere român și că are cel puțin vârsta de 14 ani.

2. Atestatul scolastic, din care se se vașă, că concurentul are cel puțin cunoscințele, ce ce predau în scoalele primare

din Austro-Ungaria și se cunoscă și o altă limbă folosită în țeră, precum magiară sau germană.

3. Revers dela părinți sau tutori, prin care acestia se obligă, că vor lăsa pre fi sau pupili lor se învețe meseria, la care se aplică, până când vor eși sodali cu atestatul în regulă.

4. Contractul, în original sau în copie vidimată, ce părintele sau tutorul concurentului a încheiat cu măiestrul la care învățacelul este primit spre a învețe meseria.

Avênd învățacei purtare bună în toate privințele, stipendiu conferit li se lasă în folosire până la terminarea învățaturei, ficșată în contract.

Din ședința comitetului asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținuta la Sibiu în 18. Maiu st. n. 1884.

Iacobu Bologa,

V.-pres.

Dr. D. P. Barcianu,

Secretar.

27 (12-12)

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA

în Sibiu,

≡ fundată în a. 1868 ≡

asigurează pe lûnga condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și esplosiune clădi fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
b) pe vieța omului în toate combinațiunile, precum de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Date and Suma asigurată pe vieți. Includes rows for years 1869-1880, 1881, 1882, 1883, and a total sum.

fl. 864,856.67 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Invitare de abonament la cele mai eftine șiare române.

„Amiculu Familiei“ ȃiuar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în numeri câte de ș și publică: romane, poezii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorii, studii sociali, — articlii științifici mai ales din sfera economiei și a higienii de cas și lumea mare cu preferință acelea cari intereseaza mai de aproape societatea românească, — principii de viață și notițe de petrecere. Fie-care număr este bogat ilustrat. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e numai 4 fl., pre 1/2 an 2 fl., pre 1/4 de an 1 fl. v. a. — Pentru România pre anul întreg 10 fl.

„Preotulu Român.“ ȃiuar bisericesc școlar și literar. Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în numeri câte de 1 1/4—2 1/2 articlii din sfera tuturor știinților teologice — tractate dogmatice, istorice, juridice, morali, pastoral, dar mai ales rituali, — predice pre domineci, serbători și diferite ș și recensiumi literare, sciri — din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e 4 fl., pre 1/2 an 2 fl., pre 1/4 an 1 fl.

„Cartile Săteanului Român.“ Pentru toate trebuințele poporului român. Apare în fie-care lună câte una carte de 1—1 1/3 coală — și publică: istorioare, fabule, poezii, anecdote, proverbi și alte amănunte de învățatură și petrecere, cunoscințe de economiă, industriă, igienă ș. a., — sciri din lumea mare mai de aproape ating pre poporul nostru. — Prețul de prenumerațiune pre un an întreg e numai 1 fl. v. a., pentru România 2 franci 50 bani — plătibili în timbre.

Toate aceste trei ȃiuaire deodată abonate costau pre anul întreg 8 fl. v. a., pentru România 20 franci — lei.

Aceia, cari vor abona toate trei ȃiuaarele sau baremi 2 din ele, vor primi gratis patru portrete frumoase până cel mult în 1 Maiu 1884. — Afară de ȃiuaarelor noastre își pot procura cu prețul de jumătate toate scrierile apărute în edițiunea ori proprietatea noastră.

Numeri de probă se trimit gratis ori cui.

opuri de minune eftine

Amor și dincolo de mormânt. Novelă de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negrutiu. Prețul 30 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I., II., III., IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Carte I. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice magiare privitoare la Români, învederite și rectificade de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere învederită și apretiată de Dr. Gregoriu Silasi. Broșura I. și II. Prețul fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreuna 70 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini cuprind 103 poezie bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în viersuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. națională. Prețul 20 cr.

El trebuie se se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de El. Prețul 25 cr.

Secretele alor trei nopți seu trei morți vii. Roman angles după Pamfliu I. Grapini. Prețul 50 cr.

Hermann și Dorotea după W. de Goethe traducțiune liberă de Hermann. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Rosiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comediă în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan. Prețul 30 cr.

Nu me uita. Colectiune de viersuri funebrale; urmate de iertăciuni. Prețul 50 cr.

Toate acestea 20 opuri deodată procurate se dau cu prețul bagatel de